ואיוב רוצה להוכיח שעתו לרצון האלוקי. וזה כאילו משל לפי
ובמעבדי-זה נתיה תיתה תפילה תם־תחר־ראויה אל תש״י לבקש רצונו
ויביר שהכל הוא לטוב לו — ונזכר ״על־עפר בדכתך סלה״.
על האדם הוא לבוא בדרך הישועה, ולא עת תפילה, ומה שמשמל
לבוא הוא בתירת דרך הישועה על־עפר בדכתך סלה״, בלומר: על השי״
ג ט): ״לפי הישועה, ולא עת תפילה״, בלומר: על השי״
אין לו לעשות אלא לבוא דרך תמיד. ונזכר שאמר דוד (תהלים
שעל ה׳ לבחור בדרך הטוב ותשועה אל תרצה פשם שמבוא על
לא מה שהוא טוב בעיני. ובעבור־זה הוא שאמרו רז״ל (ברכות
מה שאמה יודע שהוא טוב. ונזכר ׳והטוב בעיניך עשה׳, —
הבוא טוב אלי, או רע, ועל־בן אמה תבחר ולא אני — עשה
ותושב שהוא טוב. ואמה הוא היודע יותר ממני אם הדבר
אני מבקש ימחפלל על דבר שהוא רע לי, לפי שאני; שאל: שמפעמים הדבה
לעשות מה שלבי חפץ או מה שאני שואל על דבר ומחפלל
ובכל דבר שאני מחפלל לפניו, אל תפן לדברי ולא לבקשתי
מה שאמה יודע שהוא טוב בעיני, ובעבור־זה הוא אל השי״ לא אל האדם:
השובה, לפי שמבחינת הטוב היא אל האדם אבל
שעל ה׳ לבחור בדרך הטוב בעיניך עשה, כלומר:
לא מה שהוא טוב בעיני. ואחר־כך אמר: והטוב בעיניך עשה — עשה
לגאל מצרים. ואחר־כך אמר: ותשמע לקולי ותרד אתה וזקני
כח לגאל מצרים: תיב אלם על הרעה פשם שמבוך על
ש״ם ח״ו): תיב אלם על הרעה פשם שמבוך על
שעל ה׳ לבחור בדרך הטוב ונחשבה אל האדם אבל האדם
הטובה, לפי שמבחינת הטוב היא אל השי״ לא אל האדם:
מה שאמה יודע שהוא טוב בעיני ולא אני — עשה
הבוא טוב אלי, או רע, ועל־בן אמה תבחר ולא אני —
ודושב שהוא טוב. ואמה הוא היודע יותר ממני אם הדבר
אני מבקש ימחפלל על דבר שהוא רע לי, לפי שאני; שאל: שמפעמים הדבה
לעשות מה שלבי חפץ או מה שאני שואל על דבר ומחפלל
ובכל דבר שאני מחפלל לפניו, אל תפן לדברי ולא לבקשתי
מה שאמה יודע שהוא טוב בעיני, ובעבור־זה הוא שאמרו רז״ל (ברכות
הטובה, לפי שמבחינת הטוב היא אל השי״ לא אל האדם:
שעל ה׳ לבחור בדרך הטוב ונחשבה אל האדם אבל האדם
אין לו לעשות אלא לבוא בדרך תמיד. ונזכר שאמר דוד (תהלים
לבוא הוא בתירת דרך הישועה על־עפר בדכתך סלה״, בלומר: על השי״
עד על האדם הוא לבוא בדרך הישועה, ולא עת תפילה,
ויביר שהכל הוא לטוב לו — ונזכר ״על־עפר בדכתך סלה״.
ואיוב רוצה להוכיח שעתו לרצון האלוקי. וזה כאילו משל לפי
מיתר; שהשפלת בדרך מיתר והבדים פרטיים, זה הוא באיוב
בדברים בללים, לא בדברים מגבלים פרטיים ודרך
ויאמר יהיה מבחר השפלה מה שהיה מתפלל החכם ואומר:
רבונו־של־עולם, עשה רצונך בשמים ממעל, ותן נחת־רוח
לירא אותך מתחת, והטוב בעיניך עשה — אמר שיעשה רצונו
ולזוז יהיה מבחר השפלה מה שהיה מתפלל החכם ואומר:
אוהבת נפשך ממני וירושע אשל רשי״.
[משלי ל, ט]: ״פן־אשבע וכחשתי ואמרתי: ׳מי יי״?״, או לפבר

בישועת השי״ וילכלתו, פאלו אין בידך השי״ דרך אחרת לתת
את שאלתו ולעשות את בקשתו אלא בדרך שהוא בוחר
לעצמו, על עצך [ומשלי סב, כט]: ״אל
אל־אלהים היטיב לשוטר אמר לשוטר בו לומר: ״אל
נפשי, כי־מפיך הקונני״, בלומר: בשתפללי לפני בשר־ודם,
מבקשתי, שתעתני״; אך כשאני מתפלל
שאם צריך לפרש בקשתך ורצונך שאתה בו לומר בו
יהי רצון שתעשה או נדרך שתשלם בו הקדוה יהי מפני:
שפעמים אתמה אני דרך לעצמי לתקן בבוד או מעלה בתלות
או באלה, ויהיה הקפך. ולזה ראוי להתפלל לפני במלות
כוללות ולהשליך יהבך עליו, ונזון־לך מעאלת לבך״,
אמר: ״גול עלי־ יי יהבך ויהא יעשה״, בלומר:
הפלל לפניו בדרך כולל, ובפח עליו והוא יעשה,
אליך: ״עלי־אלהים שהוא יודע לבחור דרך הטוב או הבבוד או
יהי משך. ונזה שאמר [שם סב, ח]: ״עלי־אלהים נפשי,
לפי שהוא יודע מה טוב לי ומה שהוא בבוד או הצלה או
ובכולי״, בלומר: עלי־בן אני אומר: אך לאלהים דומי נפשי,
לבחור לי, מה שהוא טוב אלי או רוח והצלה
יהי משך. ונזה שאמר [שם]: ״עלי־אלהים ישעי,
אמר: ״גול עלי־ יי יהבך ויהא יעשה״, בלומר:
הפלל לפניו בדרך כולל, ובפח עליו והוא יעשה,
כוללות ולהשליך יהבך עליו. ונזון־לך מעאלת לבך״,
או באלה, ויהיה הקפך. ולזה ראוי להתפלל לפני במלות
שפעמים אתמה אני דרך לעצמי לתקן בבוד או מעלה בתלות
יהי משך. ונזה שאמר [שם]: ״עלי־אלהים ישעי,
אל־אלהים היטיב לשוטר אמר לשוטר בו לומר: ״אל
נפשי, כי־מפיך הקונני״, בלומר: בשתפללי לפני בשר־ודם,
מבקשתי, שתעתני״; אך כשאני מתפלל
שאם צריך לפרש בקשתך ורצונך שאתה בו לומר בו
יהי רצון שתעשה או נדרך שתשלם בו הקדוה יהי מפני:
לעצמו, על עצך [ומשלי סב, כט]: ״אל
את שאלתו ולעשות את בקשתו אלא בדרך שהוא בוחר
בישועת השי״ וילכלתו, פאלו אין בידך השי״ דרך אחרת לתת